

Sarajevo i mitt hjärta för evigt!

Jag hade redan älskat Bosnien-Hercegovina i många år när jag bestämde mig för att flytta till landet som kändes som hemma för mig. Därför hade jag redan bott ett år i Sarajevo när jag fick chansen att göra EVS – European Voluntary Service på SOS Barnbyars Sociala Center i Mojnilo en förort till Sarajevo. Eftersom jag ville stanna så länge som möjligt i landet var jag överlycklig över chansen som innebär ett praktiskt arbete med handledning, språkkurs, utbildningar och stödet i form av mat, bostad och fickpengar.

Jag och min volontärkollega Sophia från Nederländerna flyttade in till ”fastrarnas hus” i Barnbyn som låg ca 10 minuters promenad från det Sociala Centret där vi skulle jobba. I barnbyn bor ca 80 barn i 15 hus i familjelika förhållande med en ”mamma” i varje hus samt att där finns en lekpark, ett administrationshus och ett hus med en gårdskarll med familj samt då fastrarnas hus där de som jobbar som barnens ”fastrar” bor. Fastrarna jobbar i familjerna när extra hjälp behövs eller då ”mamman” är bortrest och emellan det sover de i fastrarnas hus i banbyn eftersom många av dem kommer från andra städer i Bosnien. Sophia och jag delade på tredje våningen på huset med varsitt stort rum och toalett med dusch. På bottenvåningen fanns kök och tvättstuga samt vardagsrum som delades med fastrarna. Vi socialiserade ganska mycket med fastrarna Aida, Shefika, Amra och Mevlida som blev som våra extra mammor. De bjöd oss på bosnisk mat, vi lyssnade på bosnisk musik och pratade om våra familjer och livet på vårt eget lilla bosniska/engelska/tyska språk.

På det Sociala Centret som var vår arbetsplats finns många aktiviteter för barn från Barnbyn och övriga barn från området. Vi delade vår arbetstid mellan daghemmet, aktiviteter (bl.a. keramik, gitarr, kör, dans, engelska och tyska) och ”Open Space” som var som en öppen fritidsgård dit barnen kunde komma för att spela spel, läsa böcker, spela basket eller bara prata. Förutom det deltog vi emellanåt i aktiviteter med ”Super Bus” som åkte runt till olika städer i Bosnien-Hercegovina och lekte med barnen, ”Family Strenghtening Program” som jobbade med att stärka hela familjer samt Ungdomsworkshops om sexuell hälsa och droger som anordnades varje lördag.

Jag älskade att jobba med barnen och ungdomarna från området och de älskade oss exotiska nordbor. De fick fler vuxna förebilder och de fick öva sina engelskakunskaper och att kommunicera med någon som inte kan deras modersmål då vi övade våra bosniska språkkunskaper. Vi var de första volontärerna på centret och förberedelserna för vårt arbete på centret var kanske inte de bästa, så vi försökte ta ganska mycket egna initiativ, vilket resulterade i mina egna projekt med baknings och sticknings workshops, vilka uppskattades mycket!

Att få bo i ett nytt land, att lära sig ett nytt språk, att träffa nya vänner för livet och få massor av erfarenhet och ha kul men också lära sig brottas med kulturkrockar och missförstånd – Det är EVS och det rekommenderar jag varje människa! Ta chansen!

Linda Johansson
mars 2011